Česko-slovenský pohár strongmanů

Nepříliš často se Broďanům nabídne taková podívaná, jaká se udála v sobotním odpoledni na sokolském stadionu.
Mělo se tam konat jedno ze soutěžních kol Česko - slovenského poháru siláků – strongmanů.
A tak první, co člověka při příchodu do těchto míst udeřilo do očí, tak to byli na podiu muži hřmotných postav, doslova „lamželeza“, jak se patří.
Jejich nohy připomínaly antické sloupy, na viditelně zbytnělé pažní bicepsy by zasluhovali mít zbrojní pas.
A co říct k jejich vyklenutým hrudím? Snad jen to, že každou chvíli na nich s obdivem spočíval zrak nejedné z přítomných dam.

Gustav Frištenský či Franta Kocourek by byli jistě na své následovníky hrdí. Ale jak vlastně takoví „diskobolové“ vznikají?
Vysvětlení je nasnadě.
Talíře těchto bohatýrů musí nejspíše den co den zdobit steaky velikosti dřevorubecké dlaně, o hromadách rýže a těstovin nemluvě.
Nějaká ta zelenina k tomu, to aby se neřeklo, litrová balení proteinové nápojů přirozeně nesmějí chybět.
Ale upřímně si přiznejme, bez soustavného a náročného cvičení by tito borci nemohli vypadat jak výše uvedeno.
A právě popisovaní svalovci nám měli na sokolském stadionu vystavit na odiv své silácké kousky. A to hned v několika mimořádně zajímavých disciplínách.
Měli jsme se stát svědky lidské síly při zvedání obrovských činek, nadzvedávání aut či obřích pneumatik a pak, k nevíře, i tahání kamionu.

Přemisťování mohutných žulových koulí už mělo být jen „třešničkou“ na dortu. Po úvodním slovu starosty města, pana Ferdinanda Kubánika, a hymně obou států netrvalo dlouho a na ploše stadionu začala show, která v našem městě doposud viděna nebyla.
Na sedm „vazounů“ z naší i Slovenské republiky čekalo několik extrémních disciplín.
Už v první z nich borci ukázali nadlidskou sílu, téměř každý svalovec opakovaně zvládal nadhoz 140 kilogramové činky na tři doby s velikým přehledem.

Na řadu pak přišlo rovněž opakované nadzvedávání zádě automobilu, konkrétně jeden a půl tuny vážící Fabie.
Je toto činění vůbec v silách lidského individua, kladl si otázku nejeden z nás.
Bylo, a s úspěchem!
Korzo stadionu pod lipami bylo zaplněno povzbuzujícími diváky, kteří upocené siláky hlasitě hnali k co nejlepšímu výkonu.
Pokřiky jako „pojď“ a „dáš to“ zaznívaly ze všech stran.
A nebylo divu, že v takové atmosféře se prakticky každý soutěžící „hecnul“ a byl schopný vybičovat své tělo k maximálnímu výkonu.

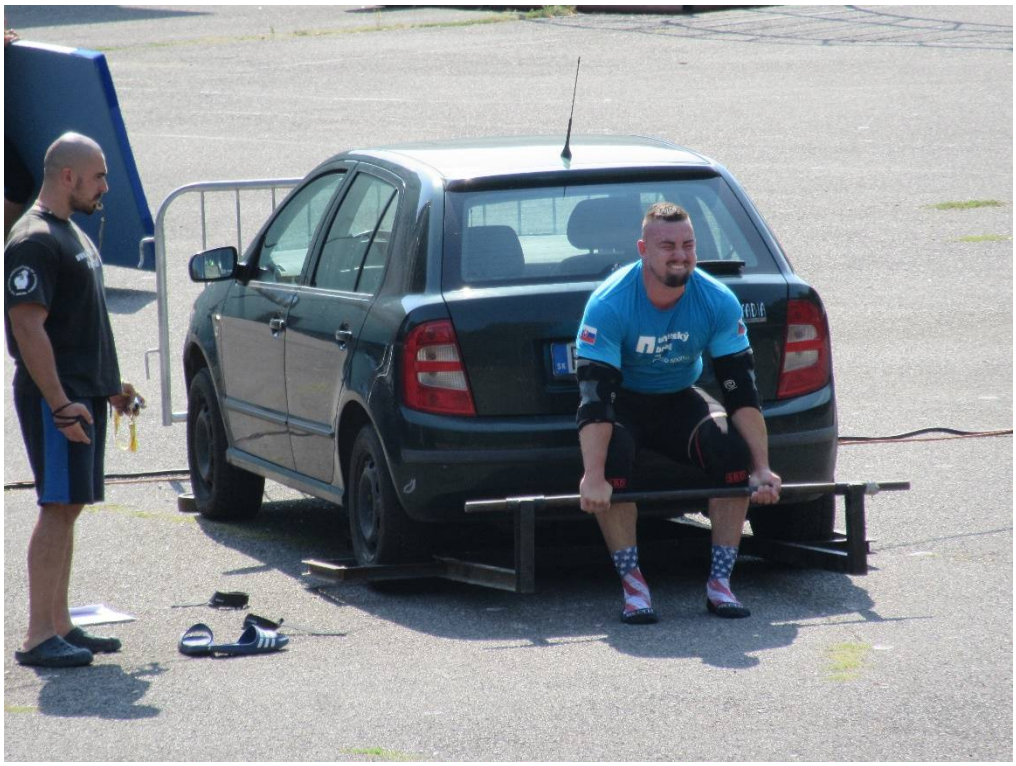

Také v dalších soutěžních kolech „pořízkové“ předvedli výkony, které byly pro obyčejného smrtelníka jen těžko k pochopení.
Týkalo se to například manipulace s obří důlní pneumatikou velikosti lidské postavy a vážící 400 kilogramů.
K jejímu několikanásobnému převracení bylo třeba téměř nadlidského úsilí, ale i tyto úkony borci až na výjimky zvládli, i když jejich svaly i klouby byly napínány téměř k prasknutí.

Vyvrcholením siláckého odpoledne se pak stalo tažení osmitunového kamionu. Drželi jsme účinkujícím palce, jak se jen dalo.
Ne každému protagonistovi se jeho úmysl zdařil, ale i posun vozu o několik centimetrů vyvolával mezi obecenstvem nemalý potlesk.
Klobouk dolů, jak se také říká.
Člověk si v tu chvíli bezděky vzpomněl na obrazové ztvárnění burlaků známého ruského malíře Ilji Repina.

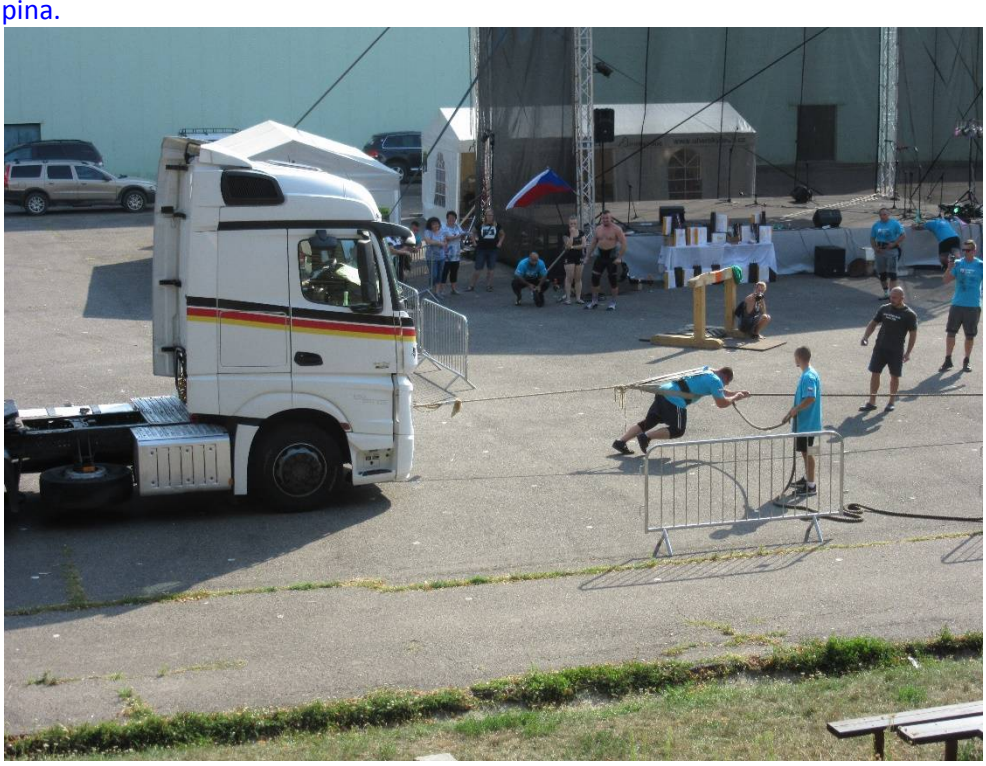

Tečkou odpoledního programu se pak stalo přemisťování žulové koule vážící 150 kg přes metr vysokou překážku.

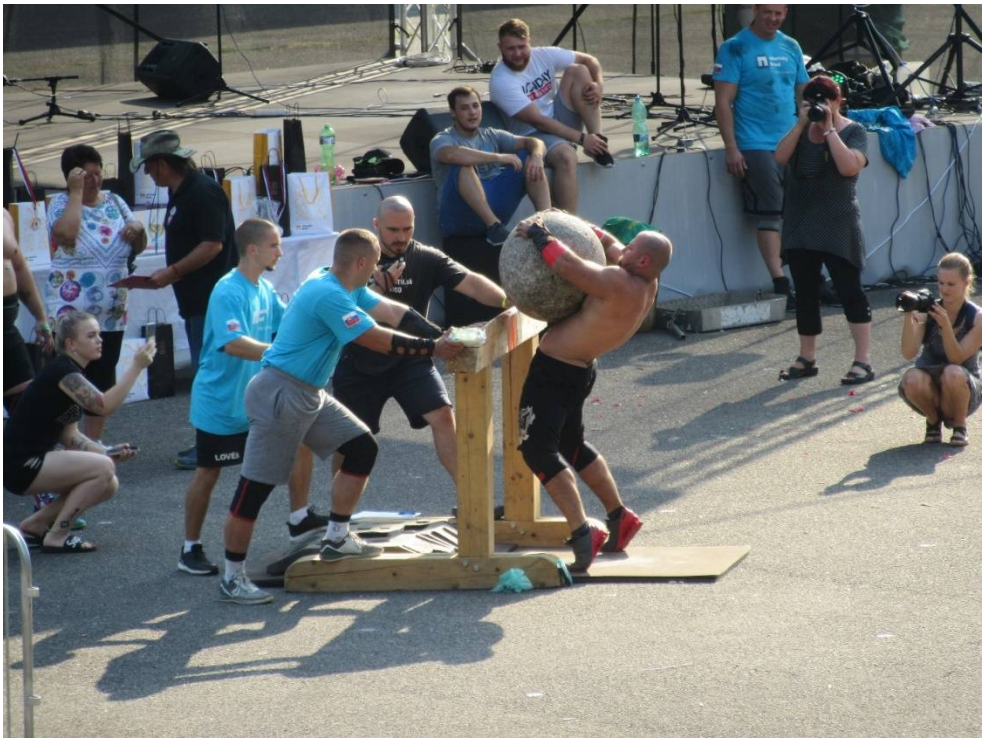

Strongmanům však ve více třicetistupňovém vedru nejednou docházely síly, na několika soutěžících byla zřejmá zranění.
Ale stejně bylo k nevíře, co lidská těla dokáží.
Mezi jednotlivými čísly programu diváky upoutaly svým uměním půvabné cvičenky Tělovýchovné jednoty Sokol s dětmi, stejně jako vystoupení žákyň 1. AC Uherský Brod,

či žákovská přípravka kopané ČSK Uherský Brod,

Pozadu uměleckým dojmem nezůstaly ani další ukázky bohatého programu TJ Spartak Uherský Brod, anebo vlčnovských mažoretek.

V samotném závěru nás tradičně čekala zdařilá hudební exhibice Brod Bandu Stanislava Sládka. Věru pěkná podívaná i naslouchaná na závěr prázdnin.
Za poutavou náplň sobotního odpoledne patří poděkování nejenom sportovcům a řečnicky šikovnému moderátorovi, ale všem těm, kteří nám v těch odpoledních hodinách představili svá umění.

Jaromír Slavíček